

Buckfastkommittén

i Örebro län Verksamheten 2024

Avelsarbetet är koncentrerat till Hallsbergsområdet, med buckfastvarianten Elgon. Ordförande har varit Erik Österlund. Flera deltar i arbetet.

Peter Tesell, tesell@telia.com, förestår Elgonparningsplatsen mitt i Elgonområdet runt Hallsberg. Det har ca 300 Elgonsamhällen, alla behandlingsfria avseende varroabekämpning, dvs varroaresistenta. Det centrala Elgonområdet är ca 20 x 15 km stort. Öster om detta område finns ytterligare ca 250 Elgonsamhällen som är helt behandlingsfria. Väster om det centrala området finns biodlare med ca 50 helt behandlingsfria bisamhällen. Vinterförlusterna är låga, skörd och temperament är bra. Vintern 23-24 blev förlusterna större än vanligt för alla slags biodlare också behandlingsfria. Sensommaren 23 och kommande vinter var besvärligare än vanligt.

Parningarna i ett parningsområde med många drönarsamhällen av bra kvalitet med varierat släktskap ger bred genetisk variation. Det kan kallas populationsparning. Den genetiska variationen och vitaliteten behålls. Vitaliteten blir hög med bra skörd och bra hälsotillstånd. Detta har visat sig bättre än en isolerad parningsplats med ett fåtal drönarsamhällen som är systrar. Parningsplatsen är öppen för alla biodlare i vårt distrikt. Vi som har våra bin här har distribuerat både drottningpupp och parade drottningar till distriktet, mest i närheten av eller i Hallsbergsområdet. Vi har också möjlighet att i begränsad omfattning kunna distribuera avläggare och samhällen.

Elgon är en buckfastkombination med monticola och sahariensis. Det finns att läsa om Elgonbiet här: <https://elgon.se>

Områden med behandlingsfria bin har etablerats i fler områden i Sverige, t ex Västernärkes Bf, Örnsköldsviks Bf och Mölnlycke Bf.

Den 9 november hade vi en sammankomst i Alléskolans aula i Hallsberg om resistensavel mot varroakvalstret som var öppet för deltagare från hela Sverige. Örebro Biodlardistrikt stödde konferensen ekonomiskt. Professor Stephen Martin från Storbritannien var huvudtalare. Se reportage om konferensen i Bitidningens jan/feb-nr och här:

<https://naturligbiodling.eu/blogg/?p=578461>

Vi bedömer att den mest framgångsrika strategin för att gradvis utveckla varroaresistens är att mäta angreppsgraden av varroa minst två ggr om året, i mitten av maj och början av augusti. Är det mer än 3 % angreppsgrad, mer än 9 kvalster från 1 dl (300 st) bin behandlar man inom en vecka med tymol. Ser man fler än två vinglösa bin på en 0,5 x 0,5 m masonitskiva framför flustret är det också dags testa angreppsgraden.

Se Eriks hemsida hur man kan tillverka egna billiga och effektiva wettexbitar med tymol: <https://elgon.se/tymol.html>

Hur man gör prov av angreppsgraden med hjälp av skakburken kan man se här: <https://elgon.se/varroanivan.html> och här:

<https://www.youtube.com/watch?v=oR3oX5Rjlj0&t=15s>

Hur man använder Björn Lagermans app Beescanning kan man se här:

<https://www.beescanning.com/sv/about-2/> och <https://www.beescanning.com/sv/beestand/> För att låta bli preparat är det en fördel att utveckla områden där bra bin dominerar starkt, gärna minst 2-3 km från andra bin, som sedan utökas. Börja smidigast med små bigårdar på 2-3 bisamhällen.

Liten cellstorlek, åtminstone i centrum av yngelklotet, ger bin med bättre hygienisk förmåga, motståndskraft mot sjukdomar och bra utveckling, speciellt på våren. Mellanväggar med små celler byggs bäst ut nära ynglet samt i mindre samhällen.

Buckfastkommittén genom Erik Österlund